

Xin Phục Hồi Niềm Tin

Ngọc Kôn



1. Có bao lần đời con say men trụy lạc, lợi danh, bạc tiền.
2. Có bao lần đời con sóng gió dập vùi, buồn đau ngậm ngùi.
3. Có bao lần chạy theo hương sắc ảo mộng và bao hoài vọng.



Xa Ngài và thiếu Ngài, con tim lạnh lùng, tin yêu mờ nhạt.
Quên Ngài, lạc mất Ngài, bơ vơ thất vọng, đau thương vời vợi.
Xa Ngài và bỏ Ngài ở trong cuộc đời tin nơi lòng người.



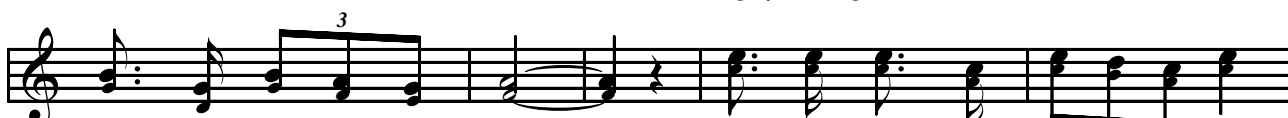
Đó chính là thời gian con đi lạc đường, niềm tin ốm yếu bệnh hoạn.
Con quên rằng Ngài vẫn luôn luôn ở gần, niềm tin khô héo mòn dần.
Con xa dần tình Chúa, con vẫn lặn đục, niềm tin lâm cơn bịnh nặng.



Không Ngài và vắng Ngài, năm tháng trôi dần trong mộ cổ hoang.
Quên Ngài lạc mất Ngài, đau thương thêm nặng cô quạnh trầm ngâm.
Quên Ngài và bỏ Ngài con sẽ thất vọng ân hận nghìn năm.



Đến với Chúa tựa cánh chim gặp gió trời, đến với



Chúa hồn sống lại niềm vui. Xin cứu sống niềm tin con đã gãy



cành, tay Chúa an bình, xin phục hồi niềm tin.